

flokkinum og heilt serliga Javnaðarflokkinum illa við, at teir vóru tiknir av ræði. Teir politikarar, sum mannaðu Tingið tá, høvdu teir flestu stríðst eitt hart stríð í 40-árunum. Tað sást aftur í orðaskiftinum og atburðinum teirra millum.

Í 1965 fekk so andstøðan tann rætta kjansin at vinna samgonguni neisir. Tingið kom sum vant saman á Ólavsøku, og tá helt lögmaður sína løgmanrøðu. So kom kinkur í. Ein tingmaður var burturstaddur vegna sjúku. Tá lögtingsformaðurin, sum var Sámál Petersen, skuldi seta Tingið, møtti andstøðan — Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin — ikki upp. Siður var tá, hóast tað ikki stóð í Tingskipanini, at Løgtingsfundur varð ikki settur uttan so, at meira enn helmingurin av tingmonnum var á fundi. Nú stóð 14 móti 14 — helvtin av Tinginum møtti upp, hin helvtin ikki.

Hetta stóð við í fleiri dagar, hvussu nógv var veit eg ikki. Men 27. august tók

løgtingsformaðurin avgerð um at seta tingfundin við 14 tingmonnum (helvtini), og tá varð uppskot til figgjarlóg lagt fram. Tá formaðurin hevði sett fundin, komu allir hinir 14 inn í salin.

Soleiðis endaði tað boykottið.

Boykottið friggjadagin

Alt hetta er søga og er nevnt sum dømi um tær fáu ferðir, tingmenn hava boykottað løgtingsarbeiðið. Nú komi eg fram til nútíðina. Friggjadagin hendi so tað, at ein partur av andstøðuni, Tjóðveldisflokkurin og Miðflokkurin, brúkti ta elektronisku atkvøðuskipanina til at boykotta tingarbeiðið. Fyrr var tað soleiðis, at tingmenn skuldu reisa seg at atkvøða fyri ella ímóti. Teir, sum sótu, greiddu ikki atkvøðu. Við hesi skipan kundi tað ikki hent, sum hendi friggjadagin.

Tann nýggja, elektroniska atkvøðuskipanin virk-

ar soleiðis, at tingmenn við at trýsta á ein knøtt — teir eru triggir at velja ímillum, ikki tveir, sum summi halda — kunna atkvøða “ja” ella “nei” ella “atkvøði ikki”. Í Tinginum friggjadagin atkvøddu 20 tingmenn av 32 ja. Ein — tingmaður

ar soleiðis, at tingmenn við at trýsta á ein knøtt — teir eru triggir at velja ímillum, ikki tveir, sum summi halda — kunna atkvøða “ja” ella “nei” ella “atkvøði ikki”. Í Tinginum friggjadagin atkvøddu 20 tingmenn av 32 ja. Ein — tingmaður

ar soleiðis, at tingmenn við at trýsta á ein knøtt — teir eru triggir at velja ímillum, ikki tveir, sum summi halda — kunna atkvøða “ja” ella “nei” ella “atkvøði ikki”. Í Tinginum friggjadagin atkvøddu 20 tingmenn av 32 ja. Ein — tingmaður

ar soleiðis, at tingmenn við at trýsta á ein knøtt — teir eru triggir at velja ímillum, ikki tveir, sum summi halda — kunna atkvøða “ja” ella “nei” ella “atkvøði ikki”. Í Tinginum friggjadagin atkvøddu 20 tingmenn av 32 ja. Ein — tingmaður

Sjálvstýrisflokksins — varuttandura. Tingmenninir hjá Tjóðveldisflokkinum og Miðflokkinum vildu ikki atkvøða. Tað hevði við sær, at atkvøðugreiðslan kundi ikki gerast liðug. Boykottið av tingarbeiðinum vardi í ein hálvan tíma.

Hetta líkist púra ongum.

Tað stendur týðuliga og greitt í Tingskipanini, at “Løgtingsmaður skal geva seg undir avgerð formansins”. Tí áttu allir tingmenn at atkvøtt, tá formaðurin segði, at teir skuldu atkvøða — sama, hvat teir annars hildu um uppskotini, teir skuldu atkvøða um.

Tað einasta, Tjóðveldisflokkurin og Miðflokkurin fingur burtur úr hesum mótmæli, var, at føroyingar ivast í teirra seriositeti, og at tað nú stendur í gerðabók Løgtingsins, at ongin atkvøddi ímóti.

Málini

Málini, sum talan er um — lögtingsmál nr. 91 og 92 — eru ein gudsjamurlig fløkja. Lógartekstirnir í føroysku “lógini” og dansku lógini eru eins, men viðmerkingarnar samsvara als ikki. Orðið “lóg” havi eg skrivað í gásareygum, tí sambært Heimastýrislógini kann Løgtingið samtykkja “løgtingslógir”, men ikki “lógir”. Hetta seinna hevur í danska ríkinum bara Fólkatíngið heimild til. Tað má eisini vera ein spurningur, hvussu “lógin” skal kunngerast. Í Heimastýrislógini stendur, at “Tær av lögtinginum samtyktu og av landsstýrisins formanni staðfestu lógir verða nevndar lögtingslógir”, og talan er eisini um “staðfesting lögtingslóganna”. Tað kundi bent á, at lögmaður kann staðfesta “løgtingslógir”, men ikki “lógir”. Hetta er

tinginum, hitt er ein oddagrein í Dimmalætting.

Løgtingsmál nr. 91 er tann føroyska “lógin”, nr. 92 er uppskot til ríkislógartilmæli um eisini at samtykkja ta dansku lógina við hennara viðmerkingum, sum ikki samsvara við føroysku viðmerkingarnar. Um hetta skrivur lögfrøðingurin hjá lögtinginum:

“Ger Løgtingið hinvegin av at samtykkja uppskotið til ríkislóg í lögtingsmáli nr. 92, so er ilt at finna svar upp á spurningin um, hvørja heimild uppskotið í lögtingsmáli nr. 91 hevur. Harumframt er uppskotið tá uttan meining og innihald.”

Hetta er eitt upprit til Formansskap Løgtingsins og eitt álvarsamt upprit. Har stendur, at um Løgtingið samtykkir uppskotið um ríkislógartilmælið, er innihaldið í uppskotinum frá Landsstýrinum einki vert. Basta.

Samstarv

Tað tykir mær lægið, at samgongan hevur slíkan skund at skrumbla hesi mál ígjøgnum. Eftir kríggj endaði stríðið um tey ríkisrættarligu viðurskiftini við, at ein tepur meiriluti á Tingi samtykti Heima-stýrislógina. Síðani hevur eitt eljustrið verið um hesa lóg.

Nú trumfar ein meiriluti, sum er størri enn ta ferðina, eina nýggja skipan ígjøgnum, sum andstøðan ikki kann taka undir við. Skula vit so aftur ta næstu hálvu

fult út undir við. Har stendur:

Tað er tí hugstoytandi at hoyra umboð fyri samgonguna kveistra allar royndir um at kjakast um innihaldið í lógini av borðinum.”

Og:

“Vit sakna eina frágreiðing um, hví ætlanin er at fáa Føroya Løgting at samtykkja tvær lógir, ið verða bygdar á tvær ymiskar grundgevingar.

Vit síggja longu nú ruðuleikan av hesi skipan.”

Og:

“Tíverri eru uppskotið ikki nóg góð. Tað átti at borið til at komið fram til eina orðing av skipanini, sum bar í sær, at tey, ið eru ímóti, einans hava eina politiska orsök til at vera ímóti og ikki eina orsök, ið botnar í beinleiðis ella óbeinleiðis lögfrøði og mis- og dupultfatanum.

Spurningurin er, um uppskotið, ið nú liggur á tingborði, er so virðismikið, at tað fyri ein og hvønn prís skal trumfast ígjøgnum nú, áðrenn tingið fer heim.

Hvat er tað, ið hastar?”

Ja, hvat er tað, sum hevur so ovurhonds stóran skund? Málið er stórt. Er endamálið einans at vinna Tjóðveldisflokkinum neisur, er tað ikki nóg gott. Serliga er tað ikki nóg virðiligt fyri ein lögmann, sum jú er lögmaður fyri øll, eisini tjóðveldisfólk.

Eg haldi, at lögmaður og øll samgongan áttu at lurta eftir Dimmalætting: Bíðið eitt sindur við hesum málinum. Hetta hevur alstóran týðning fyri Føroya fólk, fyri móguleikanum at finna eina tjóðskaparliga fyrilbilssemju og fyri friðarligum viðurskiftum á politiska arbeiðsmarknaðinum.

Ikki rokni eg við, at ein endalig semja kann fáast. Sum tjóðveldismaður gangi eg út frá, at Tjóðveldisflokkurin gevst ikki, fyrr enn fullveldi av einum ella øðrum slag er stovnað.

Kortini haldi eg, at ein fyrilbilssemju Danmarkar og Føroya ímillum kundi verið frægari enn Heima-stýrislógina. Tí áttu lögmaður og allir floksformenninir at sett seg niður og í frið og náðum í nakrar mánaðir at roynt at funnið eina semju um eina fyrilbilssemju.

Tað er mítt tilmæli.

Finnbogi Ísakson, fyrrverandi lögtingsformaður

“Ikki rokni eg við, at ein endalig semja kann fáast. Sum tjóðveldismaður gangi eg út frá, at Tjóðveldisflokkurin gevst ikki, fyrr enn fullveldi av einum ella øðrum slag er stovnað.

Kortini haldi eg, at ein fyrilbilssemju Danmarkar og Føroya ímillum kundi verið frægari enn Heima-stýrislógina. Tí áttu lögmaður og allir floksformenninir at sett seg niður og í frið og náðum í nakrar mánaðir at roynt at funnið eina semju um eina fyrilbilssemju.

Tað er mítt tilmæli.”

so fyrst og fremst ein lögfrøðilgur spurningur.

Tað verður ov drúgt at fara ígjøgnum bæði málini, men eg havi hug til at draga fram tvey ting, sum eg haldi vera serliga áhuga-verd í øllum hesum meldrum: annað er eitt upprit frá lögfrøðingi hjá Lög-

ældina gott og væl stríðast um innihaldið? Hava vit ongantíð hug til at royndir at finna saman?

Tað kemur fyri, meira enn so, at eg eri mestsum fullsamdur við oddagreinunum í Dimmalætting. Oddagreinini seinasta friggjakkvöld 6. mai taki eg